

[Arbejdsministeren]

lingen og en meget stor del af disse mennesker får anvist job, så er både mange af dem, der kommer på arbejdsformidlingen, og mange af dem, der får anvist job, kvinder. Den ordinære arbejdsformidlingsaktivitet er altså i høj grad rettet mod at yde en indsats for kvinderne.

Af de mange tusinder, som på et år gennemgår en eller anden form for arbejdsmarkedsuddannelse, er mange kvinder. Hvis vi ser på de beskæftigelsesprojekter og de løntilskudsordninger, vi har, tilbud, som er omfattet af den særlige lovgivning for de unge, finder vi tusinder og atter tusinder af yngre kvinder i de ordninger.

Vi er selvfølgelig klar over, at arbejdsløsheden blandt kvinder er et stort problem, men jeg har syntes, det var nødvendigt at understrege, at de generelle aktiviteter i høj grad er til fordel for kvinderne på arbejdsmarkedet.

Som statsministeren var inde på, er kvindearbejdsløsheden et stort problem, men det er heldigvis også et aftagende problem. I januar 1986 var kvindernes andel af arbejdsløsheden 60,8 pct., i januar 1987 var den faldet til 57,4 pct., altså et fald på 3,4 procentpoint, og det er ganske markant, at vi, mens vi på et år har haft en stigning i mændenes ledighed på 8.000, har haft et fald i kvindernes ledighed på 7.000. Det er ganske markante tal, og det er en udvikling, der tilsyneladende fortsætter i de allerseneste tal fra februar.

Derfor tror jeg, at LOs prognose om en kvindeandel af arbejdsløsheden omkring 1989 på 75 pct., som fru Jytte Andersen henviste til, heldigvis er forkert. Den er jo også et stykke tid gammel og er lavet på et tidspunkt, hvor vi stadig væk havde den stigende tendens, inden vi rigtig havde opfanget den vending til det bedre, der skete i 1. kvartal af 1986, og som siden har holdt sig.

Om det så skyldes den generelle indsats eller den specielle indsats, skal jeg lade være usagt, men jeg vil alligevel godt nævne nogle af de generelle ting, som allerede er gjort inden for de sidste par år, inden jeg kommer ind på nogle af de helt specifikke aktiviteter på Arbejdsministeriets område.

Jeg vil allerførst nævne omlægningen af arbejdstilbudsordningen i 1985, hvor vi jo indførte uddannelsesydelser og iværksætter-ydelser. Det var en afgørende nydannelse,

fordi der for første gang blev skabt et positivt incitament til at anvende en længere arbejdsløshedsperiode til noget fornuftigt, nemlig til at uddanne sig eller starte selvstændig virksomhed.

Uddannelsesydelser, som jeg ikke viger tilbage for at kalde den mest perspektivrige nydannelse inden for de arbejdsmarkedspolitiske særordninger, der er gennemført i de sidste 10 år, betød simpelt hen, at vi ændrede den situation, vi overtog fra den tidligere regering, hvor man havde en lang arbejdsløshedsperiode, et kort arbejdstilbud, en lang arbejdsløshedsperiode, et kort arbejdstilbud, og man kørte rundt i den trummerum.

Nu har man, når man har den lange arbejdsløshedsperiode, fået en mulighed for at uddanne sig eller sætte en virksomhed i gang, og det har vist sig for dem, der tager imod tilbudene, at være en meget perspektivrig ordning. Og de, der tager imod, vil jeg gerne gøre opmærksom på, er for 2/3's vedkommende kvinder.

Vi kan i øvrigt glæde os over, at der er blevet færre og færre langtidsledige, og da kvinderne udgør den største del af de langtidsledige, er det ekstraordinære fald i langtidsledigheden, som f.eks. i 1986 var 50 pct. større end faldet i ledigheden generelt, igen noget, der er kommet kvinderne til gode.

En anden perspektivrig ændring, som jeg godt vil pege på, er den ændring af arbejdsløshedsforsikringslovens § 62, som blev gennemført sidste forår, og som trådte i kraft i august 1986, hvorefter ledige på dagpenge fik en bedre mulighed for at uddanne sig fra den allerførste ledighedsdag uden dagpengeomæssige konsekvenser. Se, det er der perspektiv i! De ledige kan bruge deres tid på uddannelse, der er med til at omkvalificere dem og opkvalificere dem, så de står bedre rustet til den beskæftigelse, de søger.

Jeg vil også godt pege på, at vi ved et bredt forlig her i Folketinget i december 1986 fik vedtaget en ændring af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge, hvorved vi udvidede aldersgruppen, sådan at vi også tog dem på 25-30 år med. Som statsministeren var inde på, er der netop i gruppen af 25-30-årige, som for nogle år siden fik en dårlig start på deres voksentilværelse, fordi ungdomsledigheden steg, en meget stor andel af kvinder. Vi har altså givet dem en lang